

I August f. A. tilbød Kammerraad Kosoed paa ny at overdrage sin Forstrandsret til Staten, denne Gang mod en Købesum af 8,000 Rdl. I Anledning heraf blev det paa Forlangende oplyst af Amtmanden, at Aaberg Forstrand i de 20 Aar 1831—50 havde givet en aarlig Nettoindtægt af c. 360 Rdl. (senere berigtiget til c. 350 Rdl., hvori muligvis yderligere maatte fradrages et Udgiftsbeløb af 40 Rdl. aarlig), til hvilken Indtægt altsaa vilde svare en Kapitalværdi af 8—9,000 Rdl. Da Forlangendet om en Købesum af 8,000 Rdl. saaledes ikke kunde siges at være ubilligt, naar henjaas til den Indtægt, som den private Indehaver af Forstrandsretten kunde have af den, formente Amtmanden, at skønt Forstranden ikke kunde antages efter at være erhvervet af Staten at kunne forrente en saadan Købesum, burde Kammerraad Kosoeds Tilbud nu modtages, og det saa meget mere, som han sagdes at have Udfigt til at kunne afhænde Forstranden til Strandfogderne, hvilket saa vidt muligt burde forhindres. Finansministeriet fandt vel, at en Købesum af 6,000 Rdl. maatte anses for mest passende, men da Kammerraad Kosoed bestemt vægrede sig ved at sælge under 8,000 Rdl., opgav Ministeriet dog sin Indvending imod en Købesum af denne Størrelse, efter at Domænedirektoratet i sin Erklæring over Sagen havde udtalt, at der ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om Købet vilde være at tage Hensyn til det mislige i, at denne Forstrand, saafremt den ikke erhvervedes af Statskassen, mulig vilde blive afhændet til Strandfogderne, saavel som til dens Veliggenhed mellem de Statskassen tilhørende ryssenstenkke og iø-gaardste Forstrande samt til, at den er den eneste Forstrand paa Sjællands Bestkyst, der endnu er i privat Eje, og at dette Forholds Vedvaren let vilde kunne medføre bethydeligere Hindringer for den da paataente Omordning af Forstrandenes Bestyrelse i denne Del af Riget.

Beløbet 8,000 Rdl. søgtes derfor bevilget ved Optagelse paa Udfastet til Lov om Tillægsbevilling til Finansloven for 1851—52; men efter at det vedkommende Folketingsudvalg i sin Betænkning over Udfastet havde udtalt, at det ikke kunde gøre nogen Indstilling til Tinget angaaende Købet af Aaberg Forstrand, da den forlangte Købesum forekom det i ethvert Fald at være alt for høj (Anhang B. til Rigsdagstidenden, 3dje Sæssion 1851, Sp. 1066), blev Bevillingen nægtet af Folketinget, skønt Indenrigsministeren paa Foranledning af Finansministeren under Forhandlingerne i Tinget gjorde gældende, at selv om Forstrandsretten i Statens Besiddelse ikke fuldt ud vilde kunne forrente den forlangte Købesum, fortjente dog Overvejelse, om man ikke desuagtet burde indlade sig paa Købet, navnlig af Humanitetshensyn, idet Marfagen til, at private kunde give en højere Pris for en Forstrand end Staten, maatte søges deri, at den private Forstrandsejer som Regel vil stille meget strengere Fordringer til Beviset for Ejendomsretten til det indstrandede Gods end Staten (Folketingets Forhandlinger, 3dje Sæssion 1851, Sp. 5526—27). Beløbet optoges derefter paa Udfastet til Finanslov for 1853—54, men blev heller ikke da bevilget. I sin Betænkning over Udfastet udtalte Folketingsudvalget angaaende det foreslaaede Køb af Aaberg Forstrand følgende:

„Da Udvalget ikke kan erkende, at det er af nogen Vigtighed enten for Ejeren af det strandede Gods eller for Staten, at denne ejer denne Forstrand, og da det efter det aarlige Udbytte, Statens Forstrande have afgivet (Middel-tallet af flere Aars Indtægt er 2,400 Rdl.), ikke synes antageligt, at den vil kunne afgive den kalkulerede Nettoindtægt af 350 Rdl. aarlig, og da endelig dens Veliggenhed imellem Statens Forstrande ikke synes at kunne medføre nogen væsentlig Hindring for en tilsigtet hensigtsmæssigere Omordning af Forstrandenes Bestyrelse, indstiller Udvalget, at de 8,000 Rdl. ikke bevilges. Den Omstændighed, som af Domænebestyrelsen er fremhævet, at Ejeren af Aaberg Strand, dersom Staten ikke vil købe Stranden, skal være betænk paa at afhænde den i Parceller til Strandfogderne, er uden Betydning, da Strandfogderne i fornødent Fald kunne affediges.“ (Anhang B. til Rigsdagstidenden, 4de Sæssion 1852, Sp. 287.)

Købet af Aaberg Forstrand blev dermed stillet i Bero, indtil Kammerraad Kosoed i Juli 1856 paany tilbød at afhænde den til Statskassen, idet han nu under Henvisning til de forbedrede Konjunkturer forlangte en Købesum af 10,000 Rdl. Ministeriet for Monarkiets fælles indre Anliggender, hvilket Domænedirektoratet forelagde Sagen, lod imidlertid Kammerraad Kosoed svare, at man ikke kunde indlade sig paa Forhandlinger med ham om Købet, medmindre Købesummen blev nedsat